

[Økonomiministeren.]

krav i dag, simpelt hen et folkekrav, at det offentlige sætter ind og løser opgaver i større omfang end tidligere.

Derfor tror jeg på, at det, der her er fremlagt fra regeringens side, er nøgternt og reelt. Vi må regne med, at de offentlige udgifter i de kommende år tager en større andel af nationalbudgettet. Og det mener jeg ikke man kan sige er en antiliberale udvikling. Det har været skrevet, og det har også været antydnet her i dag, at det skulle være en antiliberale udvikling, der hermed kom i gang. Jeg tror, man ikke mindst fra de partier, der kalder sig liberale, skal være forsigtig med at hævde det synspunkt, at det er antiliberalt, hvis de offentlige udgifter stiger stærkere end de øvrige udgifter i samfundet. Jeg tror, at ikke mindst for det liberale samfund vil det være af største betydning, at en hel række af de opgaver, som vi her er inde på og kommer til at drøfte fremover, bliver løst.

Det, der er hovedsynspunktet i oplægget, er altså, at vi står over for en række påtrængende opgaver. Det har ikke været formålet at fremlægge for folketetinget, om man skulle bygge en skole i X-købing eller Y-købing o. s. v. Det er muligt, at man skal drøfte det i et udvalg — jeg er ikke sikker på, det er rigtigt at gå nærmere i detaljer. Men det, der har været problemet, ikke mindst i den situation, vi står i også finansielt, er at få de opgaver klart frem til debat, som det offentlige står over for, altså prøve på at dreje den politiske debat bort fra den gamle skattedebat. Vi kan ikke blive ved med blot at diskutere skatterne, selv om det er vigtige problemer. Vi må også over til at diskutere de opgaver, som det offentlige nu skal løse. Jeg tror, det er det, befolkningen venter at man skal diskutere. Det har i hvert fald fra min side og fra regeringens side været tanken, at vi hermed lagde et måske ufuldstændigt materiale frem, men i hvert fald et materiale, der kunne danne udgangspunktet for en sådan debat om opgaverne, sygehuse, skoler, det alt sammen. Hvad er det, vi står over for? Hvad er det for opgaver, vi skal løse i Danmark i de kommende år? Og vil vi være med til at bevilge udgifterne?

Jeg vil også gerne understrege det, som det ærede medlem hr. Henry Christensen sagde: at den øjeblikkelige forbrugsstigning må ikke være trumf. Det kan vi godt være enige om. Vi kan ikke løse disse opgaver, uden at vi får større opsparing på den ene eller den anden måde. Det kan være større privat opsparing, det kan være kollektiv opsparing af det offentlige måske. Jeg tror, det offentlige i højere grad skal med. Det har jeg sagt før, og jeg vil gerne gentage det her. Ellers tror jeg ikke, at vi kan løse disse opgaver.

Jeg er altså klar til at komme frem med det materiale, man har bedt om, og jeg vil også gerne arbejde for, at man får det bredere oplæg, som man har været inde på fra forskellig side. Jeg er enig i, at der skal mere til, hvis man skal have mulighed for en reel vurdering af forholdene og af udviklingen.

Jeg var meget glad for det ærede medlem hr. Baunsgaards slutbemærkning eller motto: at man skulle være moderat i egne krav, men konstruktiv og modig over for fælles opgaver. Jeg tror, det er den situation, vi står i, når vi skal løse disse fællesopgaver; så stilles disse krav til os. Jeg var også glad for det ærede medlem hr. Baunsgaards udtalelser om investeringerne og om den private opsparing, som jeg i lige så høj grad som alle andre fuldt ud anerkender som nyttige, gode og nødvendige, og for hans bemærkning om, at de private investeringer ikke skulle fremmes forud for de offentlige investeringer.

Jeg vil godt sige en lille smule om spørgsmålet om afskrivningsreglerne, som nogle synes står i modsætning til det, jeg har sagt i redegørelsen. Det er min opfattelse, som jeg har givet udtryk for i mange år, at vi naturligvis ikke kan klare velstandsstigningen uden ganske betydelige investeringer i driftsmidler, det er helt selvfølgeligt. Jeg er i sin tid gået meget stærkt ind for de afskrivningsregler, som vi har i dag, fordi det var klart, at de kunne danne udgangspunkt for en forøgelse af investeringerne, som vi gerne ønskede, fordi der simpelt hen ikke var arbejdspladser til de mange tusinder af arbejdsløse; der var hverken arbejdspladser eller maskiner; de skulle skaffes, og de blev også skaffet.

Det har jeg været med til, det står jeg